

Skrytá historie čtyřicátého verše – číslo jedna

Odpečetování proroctví: poslední dny, Lev z Judy a závěrečné události Zjevení

Jeff Pippenger

2024-09-06

V páté kapitole Zjevení představuje Lev z pokolení Judova postavení Krista jako Toho, který zvítězil, aby podle své vůle zapečetil i rozpečetil Boží slovo. Roku 1989, sto dvacet šest let po vzpouře roku 1863, Lev z pokolení Judova rozpečetil posledních šest veršů jedenácté kapitoly Daniela. Tyto verše začínají smrtelnou ranou papežství v roce 1798 a uvádějí svědectví o tom, jak má být papežská rána uzdravena, a dále až k závěrečné smrtelné raně papežství. Tyto verše začínají tam, kde končí; soudem nad papežským Římem.

Těchto šest veršů popisuje uzdravení smrtelné rány papežství a také to, jak trojí spojení draka, šelmy a falešného proroka vede svět k Armagedonu, který je ve verši čtyřicet pět určen jako „mezi moři a nádhernou svatou horou“.

Alfa a Omega představuje Kristův charakter, jenž vždy znázorňuje konec počátkem. Reformační hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc je hnutím třetího anděla, tedy závěrečným hnutím, které bylo předobrazeno svým počátkem, jímž bylo milleritské hnutí prvního a druhého anděla. Milleritské hnutí začalo v době konce roku 1798, kde začíná posledních šest veršů jedenácté kapitoly Daniela, a toto hnutí skončilo při zahájení soudu dne 22. října 1844. Hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc končí při nedělním zákonu ve Spojených státech.

Na počátku hnutí v čase konce v roce 1989 Lev z kmene Judova odpečetil posledních šest veršů jedenácté kapitoly Daniela a při završení hnutí, těsně před nedělním zákonem, odpečetuje skryté dějiny čtyřicátého verše jedenácté kapitoly Daniela. Komentář sestry Whiteové k tomu, která část Daniela je odpečetěna, se vztahuje k odpečetění v roce 1989 a také k odpečetění, které začalo v červenci 2023.

„Kniha, která byla zapečetěna, nebyla knihou Zjevení, nýbrž tou částí Danielova proroctví, která se vztahovala k posledním dnům. Písmo praví: ‚Ty však, Danieli, ta slova zavři a zapečeť knihu až do času konce; mnozí budou pobíhat sem a tam a poznání se rozmnoží‘ (Daniel 12,4). Když byla kniha otevřena, bylo vyhlášeno: ‚Času již více nebude.‘ (Viz Zjevení 10,6.) Kniha Daniel je nyní odpečetěna a zjevení, které Kristus dal Janovi, má přijít ke všem obyvatelům země. Rozmnožením poznání má být připraven lid, aby obstál v posledních dnech. . . .“

„V poselství prvního anděla jsou lidé vyzýváni, aby uctívali Boha, našeho Stvořitele, který učinil svět i vše, co je v něm. Vzdávali poctu ustanovení papežství a zneplatňovali tak zákon Jehovův, avšak v této věci má dojít k rozmnožení poznání.“ Selected Messages, kniha 2, 105, 106.

Část knihy Daniel, která se v roce 1989 vztahovala k posledním dnům, tvořilo posledních šest veršů jedenácté kapitoly; a jak se hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc blíží k završení svého pohybu, tou

částí knihy Daniel, která je odpečetována, jsou skryté dějiny verše čtyřicátého, jenž představuje dějiny od roku 1989 až po nedělní zákon ve Spojených státech. Skryté dějiny verše čtyřicátého jsou dějinami sto čtyřiceti čtyř tisíc. Každý prorok vydává svědectví o tomto období.

V tomto úryvku nárůst poznání, který „má připravit lid, aby obstál v posledních dnech“, představuje odpečetění posledních šesti veršů v roce 1989 a zároveň představuje odpečetění skryté historie čtyřicátého verše. V obou těchto dějinných liniích inspirace ukazuje, že má dojít k nárůstu poznání o papežské moci a o nedělním zákonu. Jak na počátku, tak na konci hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc tento nárůst poznání vyvolává třístupňový proces zkoušky, jak je znázorněn v dvanácté kapitole knihy Daniel.

I řekl: Jdi svou cestou, Danieli, neboť tato slova jsou uzavřena a zapečetěna až do času konce. Mnozí budou očištěni, vybíleni a vytrženi; avšak ničemní budou páchat ničemnost a nikdo z ničemných neporozumí; ale moudří porozumějí. Daniel 12,9.10.

Tak jako ve všech posvátných reformních hnutích, tři kroky, které Daniel představuje slovy „očištění a zbělení a vyzkoušení“, představují mezník sestupu božského symbolu, po němž následuje zkouška neúspěšného předpovězení, po níž následuje třetí lakmusová zkouška, která zjevuje charakter dvou tříd, jež se rozvíjejí na základě svého přijetí nebo odmítnutí rozpečetěného nárůstu poznání. Na počátku hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc byly těmito třemi kroky 11. září 2001, po němž následoval 18. červenec 2020, a poté nedělní zákon. Na konci téhož hnutí jsou těmito třemi kroky červenec 2023, příchod poselství Půlnočního volání a nedělní zákon.

Poselství, které připravuje Boží lid, aby obstál, a které bylo odpečetěno v červenci 2023, obsahuje několik linií prorocké pravdy a mezi těmito liniemi jsou i Ezechiellovy suché mrtvé kosti ve třicáté sedmé kapitole. Ezechiel předkládá dvě poselství. První poselství přivádí kosti opět dohromady, avšak teprve při druhém poselství se Izrael postavil na nohy jako mocné vojsko. Dva svědkové ze zjevení, jedenácté kapitoly, povstali, když byli naplněni Duchem svatým.

A po třech a půl dnech vstoupil do nich Duch života od Boha, a postavili se na své nohy; a padla velká bázeň na ty, kteří je viděli. Zjevení 11,11.

Ezechiel učí téže pravdě.

I řekl mi: Synu člověka, postav se na své nohy a budu k tobě mluvit. A duch vešel do mne, když ke mně mluvil, a postavil mne na mé nohy, takže jsem slyšel toho, který ke mně mluvil. Ezechiel 2,1.2.

Když sestra Whiteová říká: „zvýšením poznání má být lid připraven obstát v posledních dnech.“ Nárůst poznání je v podoběnsství o deseti pannách ztotožněn s „olejem“ a „olej“ představuje „poselství Božího Ducha“ a také „Ducha svatého“, stejně jako „charakter“.

Mezi červencem 2023 a brzy přicházejícím nedělním zákonem dochází k rozmnožení poznání, které přivádí Boží lid k životu, a oni povstávají. Povstávají, což představuje, že mají „olej“ poselství, které bylo v té době odpečetěno. Povstávají, když mají ve svých nádobách Ducha svatého, a povstávají, když mají charakter připravený pro Boží pečeť.

Po prvním kroku zkoušky, který započal v červenci 2023, následovalo období, které těmto kandidátům umožňuje olej přijmout nebo odmítnout. Ti, kteří jej přijmou, jsou zapečetěni a poté vyzdviženi jako korouhev při brzy přicházejícím nedělním zákonu. Ti, kteří olej odmítnou, obdrží mocné oklamání.

Tito kandidáti byli probuzeni z duchovního spánku v červenci 2023 a poté byli postaveni před závěrečný proces zkoušky před uzavřením své osobní doby milosti. Proces zkoušky byl zasazen do kontextu prorocké zkoušky spojené s utvářením obrazu šelmy, v době, kdy právě tito kandidáti měli znovu ožít a vytvořit v sobě obraz Kristův. Prorockou strukturou, v níž má být tato zkouška vykonána, jsou dějiny od roku 1989 až po nedělní zákon. Neschopnost těchto kandidátů probudit se vedla Pána k tomu, aby dopustil, že proniknou hereze.

„Bůh probudí svůj lid; selžou-li jiné prostředky, vniknou mezi ně bludy, které je prosíjí a oddělí plevy od pšenice. Pán vyzývá všechny, kdo věří jeho slovu, aby se probudili ze spánku. Přišlo vzácné světlo, přiměřené této době. Je to biblická pravda, ukazující na nebezpečí, která jsou přímo před námi. Toto světlo by nás mělo vést k pilnému studiu Písma a k nejkritičtějšímu zkoumání stanovisek, která zastáváme. Bůh chce, aby všechny stránky a stanoviska pravdy byly důkladně a vytrvale zkoumány, s modlitbou a půstem.“ Testimonies, svazek 5, 708.

Všichni proroci hovoří o posledních dnech, a proto se v těchto posledních dnech, v červenci roku 2023, Pán pokusil „probudit“ svůj lid, avšak Jeho úsilí selhalo a On dopustil, aby se jako varování před blízkostí konce zopakoval první spor o symbol Říma v adventní historii. Učinil to, přestože „přišlo drahocenné světlo“, „přiměřené pro tuto dobu“. Světlo, které přišlo v červenci 2023, je „biblická pravda, ukazující nebezpečí, která jsou přímo před námi“. Toto světlo nás mělo vést „k pilnému studiu Písma a k co nejkritičtějšímu zkoumání postojů, které zastáváme“.

Skryté dějiny čtyřicátého verše jsou znázorněny ve verších deset až patnáct v Danielovi 11, neboť Alfa i Omega znázornily konec Danielova závěrečného proroctví jeho počátkem. V období vedoucím ke zklamání 18. července 2020 Satan vnesl zmatek ohledně veršů deset až patnáct, neboť věděl, že počátek kapitoly je klíčem ke znázornění konce kapitoly. Poté byl představen původní spor čtrnáctého verše.

„Není nic, čeho by se velký svůdce obával tolik, jako toho, že se seznámíme s jeho úklady.“
The Great Controversy, 516.

Ze satanských pokusů zmást význam a účel těchto veršů je zřejmé, že jsou důležitou součástí zkušebního procesu, který nyní prosévá kandidáty na to, aby byli mezi sto čtyřiceti čtyřmi tisíci. Sestra Whiteová zdůrazňuje, že dějiny znázorněné v Danieli jedenácté kapitole, jež se naplnily před časem konce v roce 1798, se opakují v závěrečných šesti verších.

„Nemáme času nazbyt. Před námi jsou soužené časy. Svět je podnícen duchem války. Brzy nastanou výjevy soužení, o nichž se hovoří v proroctvích. Proroctví v jedenácté kapitole knihy Daniel se již téměř zcela naplnilo. Mnohé z dějin, které se odehrály při naplnění tohoto proroctví, se budou opakovat.“ Manuscript Releases, č. 13, 394.

Tvrdím, že veškeré dějiny znázorněné ve verších jedna až třicet devět se opakují v posledních šesti verších této kapitoly. Dále tvrdím, že dějiny posledních dnů, které jsou dějinami závěru soudu započatého 22. října 1844, jsou znázorněny dvěma hlavními prorockými obdobími. První období představuje soud vykonaný nad domem Božím, po němž následuje období, kdy je soud vykonán pro ty, kdo jsou mimo dům Boží. První období začalo v roce 1989 a končí nedělním zákonem ve Spojených státech, který zároveň označuje začátek druhého období, jež vrcholí tehdy, když povstane Michael a lidská doba milosti se uzavře. Skryté dějiny verše čtyřicet také začínají v roce 1989 a končí ve verši čtyřicet jedna, jímž je nedělní zákon ve Spojených státech.

To jsou tytéž dějiny jako ve verších deset až patnáct téže kapitoly. Tyto dějiny probíhají souběžně s dějinami mileritů od doby konce v roce 1798 až do chvíle, kdy 22. října 1844 začal soud. Tyto dvojice dějiny probíhají souběžně s prorockými dějinami, které započaly narozením Krista a vyvrcholily na kříži.

Dějiny počínající rokem 1989 zahrnují dobu zkoušky, která začala 11. září 2001, jak je předobrazněna dobou zkoušky, jež začala 11. srpna 1840, a dobou zkoušky, jež začala při Kristově křtu. Vytvoření obrazu šelmy bylo předobrazeno několika liniemi prorockých dějin. Jedním z těchto zobrazení téhož časového období je doba zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc, která začala 11. září 2001 a bude završena při brzy přicházejícím nedělním zákonu. Skryté dějiny čtyřicátého verše lze také překrýt linií od 22. října 1844 až po vzpouru roku 1863.

Dne 22. října 1844 byl označen příchod třetího anděla. Stejně jako při příchodu kteréhokoli prorockého anděla měl i on poselství, které mělo být snědno, avšak nestalo se tak; a filadelfské milleritské hnutí se proměnilo v laodicejské milleritské hnutí již před rokem 1863, kdy formálně přijali jméno Adventisté sedmého dne a začali bloudit na poušti vzpoury až do tohoto dne. Dějiny od roku 1844 do roku 1863 představují ty, kdo odmítají povolání být mezi sto čtyřiceti čtyřmi tisíci. To jsou Danielovi bezbožní ve dvanácté kapitole, Jeremjásovo shromáždění posměvačů, Janova synagoga satanova a Matoušovy pošetilé panny.

Výstražné poselství, jež Kristus označil jako „ohavnost zpusťování, o níž mluvil prorok Daniel“, představuje varování, aby lidé uprchli předem před zničením a rozptýlením, které má následovat. V roce 66 po Kr. tuto výstrahu křesťanům období pohanského Říma naplnil římský vojevůdce Cestius. V prvním století zaznamenal apoštol Pavel totéž varování pro křesťany, kteří měli trpět během období papežského Říma. Výzva pro ty, kdo zachovávají sobotu, aby se vystěhovali z měst a žili na venkově, přišla roku 1888, v témže roce jako Blairův zákon, první pokus ustanovit neděli za národní den odpočinku. Blairův zákon byl varováním k útěku v naplnění Kristova odkazu na Danielovu ohavnost zpusťování.

Podobně jako v případě Cestia v roce 66 po Kr. byl i Blairův zákon prozíratelně stažen. Rok 1888 předobrazuje 11. září 2001, neboť sestra Whiteová v obou dějinách vyznačuje sestoupení anděla ze Zjevení osmnácté kapitoly. Varování, aby se v posledních dnech opouštěla města, nabylo platnosti dne 11. září 2001. Blairův zákon z roku 1888 tedy předobrazoval Patriot Act z roku 2001. Anděl, který sestoupil 11. září 2001, hlásá v prvních třech verších osmnácté kapitoly Zjevení poslední výstražné poselství, a toto poslední výstražné poselství je také poselstvím třetího anděla, ačkoli

poselství představované třetím andělem ve čtrnácté kapitole není vyjádřeno týmiž formulacemi pravdy jako v kapitole osmnácté. Řádek za řádkem je to totéž výstražné poselství.

Ohavnost zpusťování, o níž mluvil prorok Daniel, byla znamením daným Kristem, které určovalo, kdy má Jeho lid uprchnout pro svou ochranu. Je to výstražné poselství, a proto musí být posledním výstražným poselstvím, ačkoli je vyjádřeno jinými slovy než poselství představené ve čtrnácté kapitole, stejně jako v osmnácté kapitole Zjevení. Dějiny, které začínají v šestnáctém verši patnácté kapitoly Jeremiáše, představují totéž prorocké období varovného zkušebního poselství. Začínají tehdy, když Jeremiáš pojídá Boží slovo, a to nastává, když sestupuje anděl, jako se tak stalo, když se zřítily velké budovy města New Yorku.

Když Jeremiáš prohlašuje: „Nalezena jsou slova tvá, a já jsem je snědl; i bylo mi slovo tvé k radosti a k veselí srdce mého,“ představuje Danielovu první zkoušku ohledně pokrmu v první kapitole a Jana v desáté kapitole Zjevení, jak bere knihu z ruky anděla a jí ji. Pojídání poselství začíná, když přichází anděl, a když anděl přichází, je odpečetěno proroctví zkoušky. Když anděl přichází, začíná první období zkoušky a končí, když začíná druhé období zkoušky; a když povstane Michael, druhé období zkoušky končí.

Když anděl přichází, pozdní déšť začíná padat.

„Pozdní déšť má sestoupit na Boží lid. Mocný anděl má sestoupit z nebe a celá země má být ozářena jeho slávou.“ Review and Herald, 21. dubna 1891.

Pozdní déšť přijímají ti, kdo chodí po starých stezkách Jeremiášových.

Toto praví Hospodin: Stůjte na cestách a vizte a ptejte se na stezky odvěké, kde je ta dobrá cesta, a chodte po ní, a naleznete odpočínutí svým duším. Ale oni řekli: Nebudeme po ní chodit. Také jsem nad vás ustanovil strážce se slovy: Naslouchejte zvuku polnice. Ale oni řekli: Nebudeme naslouchat. Jeremiáš 6,16.17.

„Polnice“, kterou „strážní“ troubí, je laodicejské poselství, které Jones a Waggoner předložili roku 1888.

Volej z plného hrdla, nešetři se, pozdvihni svůj hlas jako polnici a oznam mému lidu jejich přestoupení a domu Jákovovu jejich hříchy. Izajáš 58,1.

Dne 11. září 2001 začalo zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc. Bylo vyhlášeno varovné poselství Laodiceji.

„Poselství, které nám bylo dáno skrze A. T. Jonese a E. J. Waggonera, je Božím poselstvím pro laodicejskou církev, a běda každému, kdo vyznává, že věří pravdě, a přece neodráží k druhým paprsky dané od Boha.“ The 1888 Materials, 1053.

Varování Laodikeji je zvukem trouby Jeremiášových strážných, který laodikejská církev adventistů sedmého dne odmítá slyšet. Je to varování, aby lidé před brzy přicházejícím nedělním zákonem opustili města a uchýlili se na venkovské pozemky.

To, co jsem právě uvedl ohledně těchto různých prorockých linií, bylo pokusem podnítit vaše rozlišování ve snaze povzbudit vás, abyste skutečně zkoumali to, co se chystám napsat. Snad nejdůležitější charakteristikou obrazu šelmy a šelmě je, že v posledních dnech existují dvě utvoření obrazu šelmy a šelmě. První ve Spojených státech a poté v národech světa.

S obrazem šelmy a šelmě jsou spojeny určité prorocké charakteristiky, které je nezbytné správně uplatnit, máme-li projít prorockým zkušebním procesem tohoto obrazu Říma. Druhým důležitým prvkem zkušebního období obrazu šelmy (který lze doložit na základě několika svědků) je, že doba zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc nastává v období zkoušky obrazu šelmy ve Spojených státech a že období zkoušky obrazu šelmy v národech světa je dobou, kdy jsou do ovčince shromažďovány Boží další děti, které jsou v době onoho nedělního zákona (znázorněného číslem 321) ještě v Babylóně.

Obraz šelmy představuje dvě konkrétní vzájemně propojená období zkušebního času a tato dvě období zkoušky zároveň představují závěrečné shromáždění sto čtyřiceti čtyř tisíc ze sedmé kapitoly Zjevení, po němž následuje veliký zástup v téže kapitole.

Při nedělním zákoně promlouvají Spojené státy jako drak v jedenáctém verši třinácté kapitoly Zjevení. Poté vycházejí, aby oklamaly všechny národy světa, a říkají těmto národům, že i ony mají zhotovit celosvětový obraz šelmě, právě jak to učinily Spojené státy. Období, které začíná při nedělním zákoně, znázorněném Konstantinovým nedělním zákonem z roku 321, končí tehdy, když se poslední národ skloní před papežským Římem, kde je znázorněn nedělní zákon z roku 538; neboť ve třinácté kapitole mají Spojené státy moc vdechnout obrazu šelmy život a způsobit, aby mluvil. Toto období začíná nedělním zákonem z roku 321 a končí nedělním zákonem z roku 538.

V roce 2001 vláda Spojených států „promluvila“ zákon Patriot Act v zákon.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.